

Римська угода 1957р. не передбачала створення європейської валютної системи. Вона містила лише загальні положення щодо координації внутрішньої та зовнішньої грошової політики та створення для цього консультативного органу - Валютного комітету.

13 березня 1979р. була створена Європейська валютна система.

Європейська валютна система - це міжнародна (регіональна) валютна система - сукупність економічних відносин, яка пов'язана з функціонуванням валюти в межах економічної інтеграції;

Отже, світова валютна система пройшла через чотири основні етапи свого розвитку: Паризька (золотомонетний стандарт), Генуезька (золото девізний стандарт), Бреттон-Вудська (золото девізний стандарт, заснований на золоті, доларі США та британському фунті стерлінгів) та Ямайська (запровадження СПЗ замість золотого девізного стандарту) валютні системи. Кожен з цих етапів мав передумови своєї появи та недоліки, які спричиняли виникнення необхідності переходу до наступного етапу.

Світова валютна система покликана виконувати дві головні функції: створювати сприятливі умови для розвитку виробництва та міжнародного поділу праці та забезпечувати безперебійне функціонування її структурних елементів. Сучасна світова валютна система не виконує цих функцій в повному обсязі, тому виникає необхідність негайного пошуку шляхів для вдосконалення існуючої, або встановлення принципово нової світової валютної системи.

Пошук нових інструментів світової валютної системи може йти в трьох напрямках: введення та вдосконалення системи регіональних валют, створення єдиної світової резервної валюти або удосконалення вже існуючих СПЗ.

В ролі універсального міжнародного резерву може виступити золото, оскільки воно обмежує країни в можливості проводити емісію міжнародних грошей, а також воно протягом багатьох років не знецінюється, а отже може стати інфляційним орієнтиром валютних курсів. Однак, простежується суттєва різниця у золотих запасах розвинених країн і країн, що розвиваються, що може в подальшому сильно вплинути на рівень міжнародної ліквідності країн.

Список використаних джерел:

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. // Відомості Верховної Ради України. - 2016. - № 436-ГУ [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

2. Бобкова А.Г., Моїсєєв Ю.О. Біржове право: Навчальний посібник. - Київ: Центр навчальної літератури, 2005. - 200с.

Актуальні проблеми біржової діяльності на сучасному етапі розвитку України

Гапоненко У. П., студент 4 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент **Грущенко О.А.**

Біржова діяльність - це одна з форм організованого ринку, тобто упорядкованого ринку, ступінь упорядкованості якого визначається правилами торгівлі, які регламентують процес купівлі-продажу того чи

іншого виду активів.

Основними законодавчими актами, що регулюють біржову діяльність в Україні є статті 278-282 та 360 Господарського кодексу України; Закон України «Про товарну біржу» від 10 грудня 1991 року; Закон України «Про цінні папери та фон-довий ринок» від 23 лютого 2006 року.

Біржова діяльність в Україні перебуває все ще на стадії становлення. Подальшому розвитку біржової діяльності заважає ряд проблем, які ми розглянемо у даній роботі. Біржова діяльність відіграє значну роль у сучасній фінансово-економічній системі, тому розв'язання існуючих проблем у цій сфері є актуальною проблемою і потребує подальшого вирішення. [1]

Аналізуючи проблеми біржової діяльності в Україні, варто відзначити, що окремі аспекти біржової діяльності є штучно створеними. Мова йде про кількість створених в Україні бірж. Так, станом на початок 2015 року в Україні офіційно зареєстрованими є 555 бірж, причому, що реально функціонуючими є лічені одиниці. Однак навіть ця кількість є занадто високою для України, країни з невеликою територією і обсягом бізнесових угод. Варто зазначити, що у багатьох країнах світу функціонує тільки одна біржа, наприклад, Швеція, Швейцарія, Нідерланди; в Англії тільки 5 бірж, а у США - 1 фондових і 30 товарних.

Досить часто угоди, що укладаються на біржах, насправді, не є біржовими. Біржі в Україні не є місцем зустрічі покупця і продавця, не є ринковим механізмом ціноутворення, а є лише місцем для юридичного оформлення вже готових угод. [2]

Перелік проблем розвитку та функціонування біржової діяльності в Україні є досить значним і описати ретельно кожен з проблем в даній роботі неможливо, варто узагальнити перелік основних проблем біржової діяльності в Україні, до них належать:

1. недосконалість законодавства, що регулює біржову діяльність - нормативна база, що регулює біржову діяльність в Україні, все ще перебуває на стадії становлення, значна кількість нормативних актів не відповідають міжнародним стандартам і потребують удосконалення та подальшого розвитку; [3]

2. непрозорість ринку - інформація щодо біржової діяльності України є досить обмеженою: з позиції актуальності, повноти, доступності, є й питання щодо достовірності цієї інформації;

3. відсутність біржової культури, що полягає у низькому рівні інформованості населення щодо біржової діяльності;

4. недостатня кількість професіоналів - обмежена кількість інвестиційних компаній і брокерів, аналітичних та консалтингових компаній перешкоджають формуванню ринку праці біржових професіоналів;

5. дефіцит фінансових ресурсів - відсутність внутрішніх джерел фінансування, погане залучення іноземних інвесторів.

Незважаючи на значну кількість проблем, що характерні для біржової діяльності в Україні варто відзначити, що більшість з них є принципово вирішуваними.

Для покращення біржової діяльності в Україні необхідно:

1. скоротити чисельність бірж - для цього необхідно позбавитися фактично непрацюючих бірж, залишивши лише ті, що реально провадять біржову діяльність в обсягах, що мають значення для економіки;

2. реформувати чинне законодавство України до європейських стандартів;

3. забезпечити прозорість біржової діяльності шляхом створення єдиної державної системи розкриття фінансової інформації емітентами та іншими учасниками біржової діяльності;

4. активніше залучати до фондової діяльності іноземних інвесторів;

5. розвивати нові технології біржової торгівлі для впровадження інформаційних технологій на базі Інтернету.

Запропоновані заходи мають покращити діяльність бірж у країні, підвищать товарообіг і сприятимуть виходу економіки країни із тіні.

Отже, біржова діяльність є одним із важливих елементів фінансово - економічної системи країни. В Україні рівень розвитку біржової діяльності все ще залишається незадовільним, що проявляється в цілому ряді проблем. Більшість із цих проблем можна розв'язати за допомогою запропонованих заходів, що покращать біржову діяльність та підвищать рівень економіки в країні.

До цього часу біржі в Україні не посіли належного місця, порівняно з іншими економічно розвиненими країнами, а цього вимагають нові економічні умови. Це викликає необхідність переосмислити їх сутність та призначення, розробити науково обґрунтовані пропозиції щодо формування ефективного біржового механізму, сприятливих організаційних і правових умов їх функціонування.

Список використаних джерел:

1. Т. Г. Щепіна Аналіз сучасного стану біржового ринку України - К, 2015
2. О. Л. Пластун Проблеми біржової діяльності в Україні та варіанти їх вирішення - К, 2013
3. А. М. Сухітра Біржова торгівля в Україні: проблеми становлення та розвитку - Ч, 2014.

Види біржових операцій

Гудзь В.І., студент 4 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент *Грущенко О.А.*

Невід'ємним сектором в умовах ринкової економіки є фондові біржі у вигляді асоціацій, акціонерних товариств або установ, що підпорядковуються державі. Фондова біржа є організаційно оформленим, постійно діючим ринком, на якому створюються сприятливі умови для вільної купівлі-продажу цінних паперів за ринковими цінами на регулярній та впорядкованій основі.

Діяльність фондової біржі в Україні регламентується Законом України « Про цінні папери і фондову біржу », іншими законодавчими актами України, статутом та правилами фондової біржі.

Діяльність фондової біржі підлягає державному регулюванню , так як вона спрямована на створення в Україні централізованого ринку цінних паперів і має значну вагу для розвитку економіки держави взагалі.Актуальність цього питання і зумовило вибір даної теми.